

2 Οκτωβρίου 2015

Πλήθος κόσμου στην Πάτρα υποδέχθηκαν την εικόνα της Παναγίας της Παραμυθίας από το Βατοπαίδι

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Βατοπαιδινός /](#)
[Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Ορθόδοξη πίστη](#)

Η

Πάτρα υπεδέχθη αντίγραφον της θαυματουργού εικόνας της Παναγίας της Παραμυθίας, από την Μονή Βατοπαιδίου Αγίου Όρους.

700 χρόνια από την ίδρυση της Μονής Ομπλού 1315-2015

Πολλοί πιστοί συνέρρευσαν χθες στην Ιερά Μονή Ομπολού για την υποδοχή της εικόνας της Παναγίας της Παραμυθίας η οποία έφθασε χθες στην πόλη από το Βατοπαίδι του Αγίου Όρους. Η εικόνα μεταφέρθηκε στην στην ιερά μονή Ομπλού την 1η και 2 Οκτωβρίου συνοδεία του καθηγούμενου της Μονής Βατοπαιδίου, Γέροντος Εφραίμ.

Νωρίς σήμερα το πρωί, στις 5 π.μ. τελέστηκε Όρθρος και πανηγυρική Θεία λειτουργία όπου προεξήρχε ο Ηγούμενος της Μονής Βατοπαιδίου Εφραίμ, ο οποίος θα μιλήσει σήμερα στις 7 το απόγευμα, στην αίθουσα συνεδρίων του ξενοδοχείου Patras Palace, στην Όθωνος Αμαλίας 15 και Ζαίμη με κεντρικό θέμα «Η παρουσία του Αγίου όρους σήμερα».

Με συγκίνηση μεγάλη και ευλάβεια πολλή ο Ιερός Κλήρος, οι Μοναστικές Αδελφότητες, οι Άρχοντες, ο ευσεβής Λαός, με επικεφαλής τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρών κ.κ. Χρυσόστομο, τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Κερνίτσης κ. Χρυσάνθο, τον Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Ομπλού Αρχιμ. Νεκτάριο Κωτσάκη και την περί αυτόν Αδελφότητα, υπεδέχθησαν στην Ιερά Μονή των Εισοδίων της

Θεοτόκο Ομπλού την Ιερά Εικόνα (αντίγραφον) της Παναγίας Παραμυθίας από την Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου, την οποία μετέφερε στην Πάτρα, ο Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος της του Βατοπαιδίου Μονής, Γέροντος Εφραίμ, μετά μελών της Αδελφότητος και άλλων αδελφών.

Τα της υποδοχής ήτο άριστα οργανωμένα από την Αδελφότητα της Ιεράς Μονής Ομπλού.

Μετά την υποδοχή η Ιερά Εικόνα μετεφέρθη λιτανευτικά στο Καθολικό, όπου ετελέσθη Δοξολογία, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου.

Ο Σεβασμιώτατος, στην ομιλία του εδοξολόγησε τον Θεό γιατί μας αξίωσε αυτής της μεγάλης δωρεάς, επί τη συμπληρώσει 700 ετών από της ιδρύσεως της Ιεράς Μονής Ομπλού, εμακάρισε την Υπεραγία Θεοτόκο, ευχαρίστησε τον Καθηγούμενο Γέροντα Εφραίμ και τον Ηγούμενο και τους Πατέρας της Μονής Ομπλού, ως και όλους όσοι συνέβαλαν, ώστε να έλθη η ιερά εικόνα μέχρι το Μοναστήρι.

Ο Σεβασμιώτατος εστάθη ιδιαιτέρως στην ονομασία της Παναγίας ως « Παραμυθίας» των θλιβομένων.

Μίλησε για την παραμυθία και παρηγοριά της Θεοτόκου προς όλο το ανθρώπινο Γένος, προς τους Αγίους Αποστόλους, προς τους Οσίους και τους Μάρτυρας, προς τα πρόσωπα και τις οικογένειες, σε όλες τις εποχές και προς την Πατρίδα μας και τον Λαό μας.

Μεταξύ των άλλων ο Σεβασμιώτατος ετόνισε: «...Πολλάκις έχομε αναφερθεί στο πανσεβάσμιο πρόσωπό της Παναγίας μας. Ενατενίζοντες στη γλυκύτατη μορφή Της και εναποθέτοντες την ζωή μας στα Άχραντα χέρια Της, αισθανόμεθα ασφάλεια και θαλπωρή, δύναμη και παραμυθία.

Θα σταθώ ιδιαιτέρως στο γεγονός, ότι η Θεοτόκος τιμάται ως Παραμυθία, ως παρηγοριά των θλιβομένων ανθρώπων όλων των εποχών. Σε χρόνια δύσκολα δηλαδή και καιρούς απaráκλητους, όταν τα κύματα της ζωής έρχονται ανελέητα και χτυπούν το ανθρώπινο σκαρί, όταν οι άνθρωποι μας εγκαταλείπουν και δεν έχομε που το κεφάλι να ακουμπήσωμε, όταν τα σύννεφα του πόνου, της ανέχειας, των ασθενειών, των ποικίλων δυσχερειών και στεναγμών προσπαθούν να καλύψουν τον ορίζοντα των στόχων μας και των προσπαθειών μας, τότε τα μάτια υψώνονται και συναντούν τα δικά Της μάτια. Τότε τα γόνατα λυγίζουν και κάμπτονται ενώπιον του θαυματουργού εικονίσματός Της. Τότε τα χέρια υψώνονται σε ικεσία και παράκληση προς την Μητέρα του Κυρίου μας.

«Για χάρη Σου γινήκανε οι καρδιές λιβανιστήρια», θα πη ο ποιητής, βλέποντας τις καρδιές των ανθρώπων να έχουν μεταβληθή σε πυρίκαυστα θυμιατήρια ενώπιον της ιλαρής και πανακήρατης μορφής Της. Κρεμάστηκαν στα χέρια Της, οι πόνοι και οι καϋμοί των ανθρώπων. Χρύσωσαν και ασήμωσαν το περίπυστο εικόνισμά Της, οι πόθοι και οι στεναγμοί, Πατριαρχών, Αρχιερέων, Αυτοκρατόρων ευσεβών, λαών ολοκλήρων και κοινωνιών, που ανεζήτησαν διέξοδο στα αδιέξοδα και οδόν ζωής και σωτηρίας.

Ιδιαιτέρως θα κάνω αναφορά στην σχέση της Παναγίας με την πατρίδα μας αφού ανέκαθεν η Θεοτόκος εστάθη αρωγός και παρηγορήτισσα του Γένους μας και άκουσε τους παλμούς της καρδιάς των Ελλήνων.

Ποιός μπορεί να λησμονήσει τον θρήνο τον γοερό ενώπιόν Της μέσα στην Μεγάλη Εκκλησιά (Αγία Σοφία) στις ώρες της οδύνης και το αίσθημα του πονεμένου Λαού, όταν Την έβλεπε με της ψυχής τα μάτια να κλαίει μαζί του για την συμφορά; Η Παναγιά σφόγγιζε της Ελλάδος τα δάκρυα και η Ελλάδα εβάσταζε ταπεινά και άκουε της Παναγίας τον μυστικό κλαυθμό.

Ποιός μπορεί να διαγράψει, η υπ' όψη του να μη λάβη, την παρηγοριά της Παναγίας μας σε χρόνους και καιρούς δύσκολους, στα χρόνια δηλαδή της πικρής και μαύρης σκλαβιάς, όταν χωρίς είδος και κάλλος, χωρίς απαντοχή άλλη και βοήθεια ο Λαός μας ανέβαινε τον φρικτό γολγοθά του και καθημερινά υφίστατο μυρίας βασάνους και φρικτούς θανάτους;

Τότε ήταν που η σώτεια του Γένους Εκκλησία, κάτω από την Παναγία Σκέπη της Θεοτόκου εσύναζε τα ταλαίπωρα παιδιά της και τα ψύχωνε με της μεγάλης Μάνας την θαλπωρή και την αγάπη. Τότε ήταν που οι αγωνιστές του Γένους την έβαλαν μάρτυρα, ότι θα ελευθερώσουν την Ελλάδα (Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και όχι μόνο). Τότε ήταν που ο ταπεινός Ιεράρχης, ο Επίσκοπος Έλους Άνθιμος Της φώναζε γοερά και Της έψαλε εκφράζοντας του δούλου Γένους τον στεναγμό. “Δεύρο Μήτηρ Χριστού προς ημάς, σου δεομένους, συμπαθούς επιγνώσεως...”

Και ποιός μπορεί να κλείση τα αυτιά του, στην ιαχή του Γένους, όταν λύνονταν τα δεσμά του και επανελάμβανε τον επινίκιο και ευχαριστήριο Ύμνο: “Τη Υπερμάχω Στρατηγώ τα νικητήρια”;

Αλλά ας προχωρήσωμε λίγο τον συλλογισμό μας. Ποιός μπορεί να αμφισβητήσει, ότι όταν η Επιστήμη υψώνει τα χέρια και δηλώνει την ανθρώπινη αδυναμία, μπροστά στου Θεού την παντοδυναμία, τότε οι καρδιές ζουν το δικό τους θαύμα, επικοινωνώντας μέσα από τους μυστικούς διαύλους της δικής τους απλής, βιωματικής, θεολογικής εμπειρίας και θεοπτίας με την Υπεραγία Θεοτόκο και με

τον Πανάγιο Τόκο Της, που ως βρέφος αγκαλοφορείται στη παναγία και σεπτή αγκάλη της;

Ποιός δύναται να διαγράψη, την άμεση σχέση του Λαού με την Παναγία μας, που δηλώνεται με τα πολλά Μοναστήρια Της, τις Εκκλησιές και τα ξωκκλήσια Της, που ύψωσαν προς τιμήν της οι πολλαπλώς υπ' Αυτής ευεργετηθέντες;

Αυτή είναι η πίστη μας, αυτή είναι η Θεολογία μας, αυτή είναι η ζωή μας, αυτά είναι τα «θρησκευτικά» μας. Γι' αυτό και οι Ορθόδοξοι Έλληνες ποτέ δεν θα ζητήσουν την «απαλλαγή» από αυτή την σχέση και από αυτή την Θεολογία και από αυτά τα «θρησκευτικά».

Η απαλλαγή από αυτό το «μάθημα» της ζωντανής σχέσεως του Έλληνα με τον Θεό και την Παναγία, σημαίνει μαρασμό και γιατί όχι πνευματικό θάνατο.

Αυτή είναι η απάντησή μας, σε όσους άκριτα, ανελεύθερα, σκλάβοι ιδεολογιών ποικίλων, παρωχημένων σχημάτων, ανιστόρητα, αψυχολόγητα ασχολούνται με τέτοια θέματα, μάλιστα απόμεινα της πεμπτουσίας, της ψυχής δηλαδή, της υποστάσεως, της ιδιοπροσωπίας, της ταυτότητας του Λαού μας.

Εμείς υψώνομε τα χέρια μας και παρακαλούμε την των θλιβομένων Παραμυθίαν, την γλυκυτάτη απαντοχή και παρηγορία μας να σπλαχνισθή και πάλι τον Λαό Της κινδυνεύοντα και να σώση από παντοίων εχθρών και περιστάσεων, ως έπραξε πάντοτε, κινουμένη εκ Μητρικής αγάπης προς αυτό τον Λαό που εταύτισε την ιστορική του πορεία με την δική Της παναγία μορφή και ύπαρξη.

«Υπό την σην ευσπλαχνίαν καταφεύγομεν Θεοτόκε. Τας ημών ικεσίας μη παρίδης εν περιστάσει, αλλ' εκ κινδύνων λύτρωσε ημάς, μόνη αγνή, μόνη ευλογημένη».

Μετά τούτα προσφώνησε ο Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Ομπλού Αρχιμ. Νεκτάριος, ως εξής:

«...Πριν 700 χρόνια, τρεις απλοί και ταπεινοί εραστές του Θεού κάλλους και της αναχωρητικής και ησυχαστικής Μοναχικής ζωής, ο Ιωακείμ, ο Ιωάσαφ και ο Παρθένιος, ήλθαν εδώ σε ένα απέριττο ξωκκλήσι και έβαλαν μετάνοια στην εικόνα της Παναγιάς, που οι Αρβανίτες της γύρω περιοχής της έδιναν την επωνυμία “Όμπιλε”, δηλαδή γλυκειά Παναγιά, λόγω της εκφραστικής ομορφιάς του προσώπου της, και αφού έφτιαξαν “τόπον σκηνώματος” αγωνίσθηκαν “ως στρουθία μονάζοντα επί δώματος” για να ευαρεστήσουν τον Θεό και να γίνουν πολίτες του μέλλοντος αιώνος.

Όλα αυτά τα χρόνια που μεσολάβησαν, από το 1315 μ.Χ. μέχρι τις δικές μας

μέρες, η χορεία των πατέρων που ακολούθησαν το παράδειγμα των κτητόρων, κατέθεσαν την δική τους αγάπη στο Θεό και στην Παναγία μας, και ενώ ζούσαν μακριά από τον κόσμο και τις συνήθειές του, αφουγκραζόντουσαν τις αγωνίες του, τις δυσκολίες του και τις δοκιμασίες του, από τους διάφορους κατακτητές του τόπου μας και από το μισόκαλο διάβολο, και ποικιλοτρόπως συνέβαλαν στην πνευματική αλλά και εθνική ελευθερία του Ελληνορθόξου λαού.

Το πνευματικό όμως στόλισμα στην περιοχή μας αλλά και στη Μονή μας ήταν και είναι η εφέστια εικόνα της Παναγίας μας της Ομπλίτισσας. Το Γλυκό πρόσωπό της και το ακόμα γλυκύτερο μειδίαμά της, που χαρακτηρίζει την Παναγία μας, στήριζε, ομόρφαινε, ενέπνεε, έτερπε και χαροποιούσε, τις πονεμένες και πληγωμένες από τον αγώνα, ψυχές των πατέρων αλλά και των απλών ανθρώπων.

Άλλωστε, σύμφωνα και με τον Άγιο Σιλουανό τον Αθωνίτη, ο Κύριος και Θεός μας Ιησούς Χριστός μας έδωσε την Άχραντη Μητέρα Του για να είναι η Χαρά και η Ελπίδα μας, γιατί αυτή σαν Πνευματική μας Μητέρα όχι μόνο βρίσκεται κοντά μας και αλλά γλυκαίνει την καρδιά μας.

Σήμερα όμως η χαρά μας είναι πεπληρωμένη γιατί Άρχοντες, Κλήρος, Μοναχοί και πιστός Λαός, με προεστώτα τον Πνευματικό μας Πατέρα, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρών κ.κ. Χρυσόστομο, και τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Κερνίτσης κ. Χρύσανθο συμμετέχοντα στην επετειακή αυτή σύναξη, υποδεχόμαστε Πιστό Αντίγραφο της Παναγίας της Παραμυθίας η οποία, κάλλιστα θα μπορούσαμε να πούμε ότι έρχεται “μετά σπουδής” από την Ιερά Μεγίστη Μονή του Βατοπαιδίου, για να συναντήσει την Κυρία και έφορο της Μονής μας, την Παναγία την Ομπλίτισσα και να παραμείνει εδώ για πάντα, με την ελπίδα ότι στο μέλλον θα αποκτήσει και το δικό της Παρεκκλήσιο, για να δείχνει την Πνευματική και φιλάδελφη σχέση τόσο της Μονής μας όσο και των Πατέρων αυτής, με την Ιερά Μεγίστη Μονή του Βατοπαιδίου, τον Γέροντα Εφραίμ και την περί Αυτόν αγία Συνοδεία του όπως επίσης και την συμμετοχή του Αγιωνύμου Όρους στις Ιερές Μονές που βρίσκονται στα μήκη και τα πλάτη της Θεοτοκοφιλούς Πατρίδας μας.

Για τον λόγο αυτό δεχθείτε Άγιε Καθηγούμενε και φίλτατε Γέροντα Εφραίμ τις ολοκάρδιες Ευχαριστίες μου και την ευγνωμοσύνη μου προς το πρόσωπό σας για την αγάπη με την οποία περιβάλλετε την Ιερά Μονή μας, τους πατέρες αλλά και την ελαχιστότητά μου και δοξολογώ τον Θεό για την ένθεη έμπνευσή σας που είχατε, όταν προ μηνών επισκεφθήκατε τον Μοναστικόν αυτόν χώρο, να φέρετε, ως ευλαβικό δώρο, εν όψει των 700 χρόνων της Ιεράς και Σεβασμίας Μονής του Ομπλού, πιστό αντίγραφο της Παναγίας της Παραμυθίας. Δεχθείτε λοιπόν ως αντίδωρο της αγάπης μας προς εσάς έναν επιστήθιο Σταυρό που επιμελήθηκε η ταπεινή αδελφότητά μας για να είναι ο επιστηριγμός σας και η καύχησή σας στις

ποικίλες δοκιμασίες που δέχεσθε όπως επίσης και να σας υπενθυμίζει την πανευφρόσυνη αυτή συνάντηση.

Αξιοχρέως ευχαριστίες αποδίδουμε στον Μεγάλο Δωρητή και αξιότιμο αδελφό από την Ομόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας, κο Γκλεμπ Μπασμάνωφ ο οποίος εκάλυψε οικονομικά την κατασκευή της εικόνας της Παναγίας της Παραμυθίας ούτως ώστε η φιλόθεη και ευγενική αυτή συμβολή του να αποφέρει τους καρπούς της πνευματικής αυτής πανεδαισίας τους οποίους σήμερα όλοι μας απολαμβάνουμε. Ευχόμεθα Κύριος ο Θεός να αγιάζει αυτόν, την οικογένειά του και την εκλεκτή συνοδεία του όπως επίσης η Γλυκειά μας Παναγιά, η Ομπλίτισσα, να παραμυθεί και να παρηγορεί την ζωή τους. Εις ανάμνησιν της ευγενικής χορηγίας, κε Γκλεμπ Μπασμάνωφ, θα θέλαμε να σας απονεύμουμε το παράσημο της Μονής μας με το οικόσημή της στο μέσον, όπως επίσης μία εικόνα της Παναγίας μας της Ομπλίτισσας και ελπίζουμε η Κυρία Θεοτόκος να οδηγήσει και πάλι τα βήματά σας κοντά μας.

Την εικόνα της Παναγίας μας θα θέλαμε να προσφέρουμε και στην συνοδεία σας εις ανάμνηση αγαθή της επισκέψεώς τους στην Ιερά Μονή μας και μάλιστα στην χαρμόσυνη αυτή μέρα.

Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου Πατέρες και αδελφοί να ευχαριστήσω τον Πατέρα και Δεσπότη μου κ.κ. Χρυσόστομο για την αμέριστη αγάπη του προς την Μονή μας, αλλά και προς όλες τις Μοναστικές αδελφότητες της Ιεράς Μητροπόλεώς του. Μας τιμά Η παρουσία του και μας εμπνέει η προσωπικότητά του. Εκφράζω ταπεινά τις ειλικρινείς υικές ευχαριστίες, τόσο τις δικές μου όσο και των Πατέρων της Μονής μας, και κλίνοντες γόνυ καρδιάς και σώματος αποδίδουμε σ' αυτόν την οφειλόμενη υπακοή και αγάπη προς το πρόσωπό του.

Ελάχιστό δείγμα της υικής μας αγάπης δεχθείτε Σεβασμιώτατε αυτό το εγκόλπιο που η φιλότεχνη και καλλιτέχνη διάθεση των Πατέρων ετοίμασε για σας, συμπεριλαμβάνοντας στην κατασκευή του τους δράκοντες, όπως αυτοί παρουσιάζονται στην Ωραία Πύλη του Εικονοστασίου, κάτι που επίσης χρησιμοποίησανε και στο Παράσημο του κου .Γκλεμπ Μπασμάνωφ.

Για την ετοιμασία όλων αυτών των χώρων, προκειμένου να υποδεχθούμε όσο γινόταν πιο λαμπρά την Παναγία μας την Παραμυθία, τους εκλεκτούς κομιστάς της Εικόνας της, αλλά και τον πιστό λαό του Θεού, κάποιοι αδελφοί μας κοπίασαν υπερβαλλόντως και τους ευχαριστώ Ολόθερμα για την αγάπη τους προς την Παναγία μας και το Μοναστήρι μας.

Σεβασμιώτατε Ἁγιε Πατρών κ.κ. Χρυσόστομε

Εκφράζοντας για άλλη μία φορά την ευγνωμοσύνη μου και την ευχαριστία μου προς εσάς, προς τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Κερνίτσης κ. Χρύσανθο, προς τους Ἀρχοντες και τις Αρχές, ιδιαίτερα προς τον Πανοσιολογιώτατο Καθηγούμενο της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Γέροντα Εφραίμ, που έγινε η αφορμή της μοναδικής αυτής ευλογίας να παραμείνει η Παναγία η Παραμυθία στην Ιερά Μονή μας, τον Μεγάλο Δωρητή αξιότιμο κ. Γκλεμπ Μπασμάνωφ και όλους τους ευλαβέστατους Κληρικούς, Μοναχούς και λαϊκούς παρακαλώ την Γλυκειά μας Παναγιά την Ομπλίτισσα και την Παναγιά την Παραμυθία να παρηγορεί την πολύπαθη ζωή μας και να μας αξιώσει όχι μόνο να μιλάμε, για όσα φέρνουν τιμή και δόξα στον Θεόν μας και σε αυτήν που Τον εγέννησε, αλλά και να τα εφαρμόζουμε ούτως ώστε να γίνουμε οικητήρια δικά Του, γιατί σ' αυτόν αρμόζει η δόξα και η τιμή και η προσκύνηση, στον Πατέρα και στον Υιό και στο Ἅγιο Πνεύμα εις τους Αιώνες».

Ἐπειτα ωμίλησε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου Γέροντας Εφραίμ, ο οποίος ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο και την Αδελφότητα της Μονής Ομπλού, ως και όλους τους ευσεβείς προσκυνητάς και αναφέρθηκε στην Παναγία ως προστάτιδα του Αγίου Όρους και όλων των ανθρώπων και εξέφρασε την μεγάλη του χαρά για την ευλογία να μεταφέρει στην Ιερά Μονή Ομπλού, επί τη επετείω των 700 ετών από της ιδρύσεώς της, την Ιερά Εικόνα της Παναγίας της Παραμυθίας.

Επίσης μίλησε ο χορηγός για την ιστόρηση και κατασκευή της Εικόνας, κ. Glep Basmanov, ο οποίος εξέφρασε τον σεβασμό του προς το Ἅγιο Όρος και τον Μοναχισμό ιδιαιτέρως και την αγάπη του προς την Ελλάδα, της οποίας παρηγοριά τυγχάνει η Κυρία Θεοτόκος.

Πηγή: [.i-m-patron.gr](http://i-m-patron.gr)